

ΜΗ ΧΑΝΕΣΑΙ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΚΑΙ ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ ΜΟΝΟΝ : Ἐν Ἀθήναις καὶ ταῖς ἐπαρχ. φρ. 20. — Ἐν τῷ ἐξωτ. φρ. 30

ΑΓΓΕΛΙΑΙ : ἀπὸς ἡ ἡμέρας, λ. 40, τρεῖς ἕως ἑξακτίας λ. 20, κατὰ μῆνα λ. 15, ἕτος ἡ ἑξαμηνίαν λ. 10.

— ΓΡΑΦΕΙΟΝ, ὁδὸς Μουσῶν, Ἀριθ. 6, ἀπέναντι τῆς οἰκίας Φιλήμορος κατὰ τὴν πλατεῖαν τοῦ Συντάγματος τ.ι. —

B. ΓΑΒΡΙΗΛΙΔΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

ΑΜΟΙΒΗ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

Εἰς τοὺς ἐγγραφομένους νέους συνδρομητὰς ἀπὸ 15 Φεβρουαρίου—15 Μαρτίου ἢ διεύθυνσις τοῦ **Μῆ Χάνεσαι** δωρεῖται τὰ ἐξῆς :

Α'. **Ποιήματα τοῦ Σουρῆ**, Α' καὶ Β' τόμον, πωλούμενα ἀνά φρ. 5.

Β'. **Ἀγροτικὰς Ἐπιστολάς** Δροσύνῃ, τιμωμέναις ἀνά φρ. 1 1)2.

Γ'. **Γελοιογραφικὸν Ἡμερολόγιον τοῦ Μῆ Χάνεσαι**, ἔτη δύο, 1881 καὶ 1883. φρ. 2 1)2.

Δ'. Ὀλην τὴν σειρὰν τῶν Ἐπιφυλλίδων τοῦ **Μῆ Χάνεσαι**, ὅπου ἐδημοσιεύθη τὸ ἠραιότατον μυθιστόρημα τοῦ **Μποέμ**, οἱ **Ἐμποροὶ τῶν Ἐθνῶν**, τιμωμέναις φρ. 6,60.

Τὸ ὅλον βιβλίαι καὶ ἐφημερίδες ἀξίας φρ. 16,60.

ΒΟΥΛΗ

Τετάρτη — 9 Μαρτίου.

Τὸ περὶ καπνοῦ νομοσχέδιον, περὶ ὃ πρόκειται νὰ ἐγερθῆ ἢ τρίτη καὶ τελευταία συζήτησις, ἐν ἑκ τῶν μᾶλλον ἐνδιαφερόντων μέγα μέρος τῆς κοινωνίας μας καὶ τῶν ζωηρότερον ὑπὸ τῆς ἀντιπολιτεύσεως πολεμηθέντων, συγκαλεῖ ἐξω τοῦ βουλευτηρίου πολυπληθέστερον τοῦ συνήθους ἑμίλλον, αὐξανόμενον βαθμηδὸν ὑπὸ τῶν συντρεχόντων περιέργων. Ἐνίοτε ὑφύονται μεταξὺ αὐτῶν δυσμενεῖς τινες φωναὶ ἐν ἐξάψει συνεχίζουσαι πατριωτικὸς διαλόγους ἢ περιέργεια καὶ ἢ ἀνησυχία εἰρρίσκουσιν ἐκεῖ τροφήν· ἀλλὰ τὰ νέφη δὲν φέρουσι πάντοτε βροχὴν, καὶ αἱ ἀνήσυχαι ἐκεῖναι συναθροίσεις εἰς αὐδὲν ἀπολήγουσι. Μόνον οἱ εἰσερχόμενοι ἐπιθεωροῦνται ἐπιμελέστερον ὑπὸ τῶν στρατιωτῶν, μὴ τυχὸν ὑποκρούπτω-

σιν ὄπλα, καὶ τὸ πλεῖστον τοῦ κοινοῦ θεωρείου κατέχευται ὑπὸ καπνοπωλῶν.

Ἡ συζήτησις ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου περὶ καπνοῦ εἶνε ζωηρά, εἰ καὶ ἐξηγητικὴ πῶς ἀπὸ τῆς γενικῆς συζητήσεως ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ λαμβάνουσι μέρος εἰς αὐτὴν, ἐκτός τοῦ κ. Τρικούπη, οἱ γνωστότεροι τῶν ρητόρων μας, ἀλλ' ἐπειδὴ δηλοῦσιν ὅτι θὰ ὁμιλήσωσι καὶ ἄλλοι, ἀναβάλλεται δι' αὐριον ἢ ἐπιψήφισις αὐτοῦ. Τῆς μετ' ὀλίγον σθεσθησομένης λυχνίας τῶν βουλευτικῶν συνεδριάσεων τὰ φορολογικὰ νομοσχέδια εἶνε αἱ τελευταῖαι γοργαὶ ἀναλαμπαί.

Ἀλλὰ πρὶν τούτου δὲν πρέπει νὰ λησμονήσωμεν τὸν φίλον μας κ. *Soultan*, ὅστις διαδεχθεὶς τὸν ἀντιπροκαταβάτα—λέξις τοῦ ἰδίου—τοῦ Βήματος, συνέστησεν εἰς ταχεῖαν πρὸ πάντων τῶν ἄλλων ἀνάγνωσιν, τὸ περὶ ναυτικοῦ ἀπομαχικοῦ ταμείου νομοσχέδιον, ἀνατιθέμενος τὰς ἐλπίδας του εἰς τὸν εὐκλεῶς προϊστάμενον τοῦ ὑπουργείου τῶν ναυτικῶν» ὅστις ὑψωσε χιλιοστὴν ἤδη φορὰν τὴν ὄχι εὐκαταφρόνητον βοήν του ὑπὲρ ἀπολαυτῆς συντάξεως αὐτῶν ἀνθρώπων ἐκεῖνων, οἵτινες καταγίνονται νὰ διαχωρίσωσι τὴν ὁδὸν τοῦ ἀνθρώπου ἀπὸ τὴν ὁδὸν τοῦ κτήνους» τούτέστι τῶν δημοδιδασκάλων, καὶ κατ' ἐξοχὴν τῶν δημοδιδασκαλιστῶν ὅστις ζητούμενοι ἐν ἀρχῇ τοῦ νομοσχεδίου ἐπὶ τῆς δηλώσεως τῶν προϊόντων κτλ. ἐποίησατο τὴν ἐξῆς περιφανῆ ἀποστροφὴν πρὸς τὸν ἐπὶ τοῦ Βήματος κ. Ντζάνην :

«Εἰς τὴν πατρίδα μου ἔχουν ἡμίονους, οἱ ὅποιοι ἀροτριῶν ἐγὼ δὲν ἀροτριῶ! ἀπορῶ πῶς συμβαίνει εἰς ὑμᾶς, κ. Δζάνε, νὰ πληρώνητε φόρον ἀροτριῶντος κτήνους!»

Ἐπί τινων ἄρθρων τοῦ νομοσχεδίου περὶ καπνοῦ, ὁ βουλευτὴς Πειραιῶς κ. *Μητσόπουλος*, ἐκ τῆς συμπολιτεύσεως, ἐπιφέρει τροπολογίας τινὰς, ἐξ οὗ βουλευτὴς τις ἐκ τῆς ἀντιπολιτεύσεως ἐξαιτεῖται τὴν εἰς αὐριον ἀναβολὴν τῆς συζητήσεως, μέχρις οὗ τυπωθῶσι καὶ διανεμηθῶσιν αὐταί· ἀλλ' ὁ ἀτεγκτος πρωθυπουργὸς ἀρνείται νὰ προσχωρήσῃ εἰς τοιαύτας αἰτήσεις μὴ ὑπαγορευόμενας ὑπὸ τῆς ἀνάγκης, καὶ ὁ κ. *Μητσόπουλος* διαμαρτύρεται κατὰ τῆς Κυβερνήσεως, «ἥτις ἀρνούμενη πρὸς τὴν Βουλὴν τὴν εἰς αὐριον ἀναβολὴν, ἐμποδίζει αὐτὴν νὰ συζητήσῃ σπουδαίως νόμον, δι' οὗ ἐπιβάλλεται εἰς τὸς ἔθνος φόρος 4,000,000».

Αυτή η δικαιολογία της αντίστασης κατ' αρχής εγεννήθη μαζί με την γέννηση αστυνομικού κλητήρος εν Ελλάδι. Ο κλητήρ σπρώχνει, δένει, πληγώνει, σκοτώνει τον πολίτην ο πολίτης περιορίζεται ερωτών :

- Τι κτυπάς, βρέ αδερφέ ;
- Αντίστασις κατὰ τῆς ἀρχῆς ! κραυγάζει ἡ αστυνομία.

Καί με αὐτὴν τὴν ἀντίστασιν κατὰ τῆς ἀρχῆς ἐζήτησεν ἐκ τῶν προτέρων νὰ δικαιολογήσῃ τὸ ἀτιμώρητον τῶν ἀυθαδειῶν τῆς αστυνομίας τοῦ ὁ κ. πρωθυπουργός.

Διότι, μάθετε καὶ τοῦτο κύριοι Ἕλληνες, αστυνόμος ἐν Ἑλλάδι δὲν τιμωρεῖται, ἀφοῦ ἐν τῇ αστυνομικῇ ἐν Ἑλλάδι λειτουργία συνήθως οἱ προϊστάμενοι τρέμουν τοὺς ὑφισταμένους καὶ ὁ κ. Τρικούπης τὸν κ. Κοσσονάκη.

Λυπούμεθα ὅτι καὶ ὁ τύπος, προκειμένου περὶ ὄχι συνταγματικῶν, ἀλλὰ ἀνθρωπίνων, ἐλευθεριῶν, δὲν θέλει νὰ λησμονήσῃ τὴν ὑπογυφικότητά του καὶ νὰ πατάξῃ ἀνεξαρτήτως συμπαιδιῶν αὐτὸν τὸν βασιλοζουκισμόν τῆς κυβερνήσεως καὶ τὴν ἀγριὰδὰ τῶν αστυνόμων, καθ' ὃν ἄλλοτε οὐσαὶ ἀντιπολιτευόμεναι κλαίει ὡς μικρὰ παιδιὰ. Διὰ τοῦτο ὀδυνηρὰν ἐνεποίησεν ἐντύπωσιν ἡ καταπλασματικὴ γλώσσα τῆς Στοᾶς καὶ τῆς Ἑφημερίδος.

Εἰς τὸ περὶ κλητύου νομοσχέδιον ὁ βουλευτὴς Ἀττικῆς κ. Ζυγομαλάς ὠμίλησε λίαν ἐπιτυχῶς. Ἀπέδειξεν ὅτι γνωρίζει μετὰ θέρυγος καὶ πολλῆς εὐφραδείας νὰ ὑπερασπίσῃται τὰ συμφέροντα τῶν καταδυναστευομένων τάξεων ὑπὸ τῆς ἀγρίας φορολογίας τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ. Σπανίως προσφέρομεν ἐπαίνους, ἀλλ' ἐννοοῦμεν νὰ ἐνθαρρύνωμεν τοὺς ἀγωνιζομένους.

Κατωτέρω δημοσιεύομεν ἐπιστολὴν τοῦ ἀξιότιμου διευθυντοῦ τοῦ Ἰκποσιδροδρόμου, δι' οὗ διαφωτίζει ἡμᾶς εἰς πολλὰ πράγματα ἀφορμὴν λαμβάνων ἐκ τοῦ διαφόρου τοῦ Σαριβαρῆ, ὅπερ μετ' ἐνέγκομεν εἰς τὰς στήλας μας περὶ ἀκμοσιδροδρόμων ὡς ἐκεῖνος ἦν ἐστρωσεν ἀπὸ τῶν Σητλῶν ἄχρι Φαλήρου ἢ ἐδῶ ἐταίρια τῶν Ἰκποσιδροδρόμων, διακοπέντων διὰ δυστυχήματα.

Ὁ κ. Βωτὺ λέγει ὅτι ἡ πληροφορία τοῦ Σαριβαρῆ περὶ καταργήσεως δὲν εἶναι ὀρθή· διότι ἡ γραμμὴ περὶ ἧς γράφει διεκόπη προσωρινῶς, ἀλλὰ δὲν καταργήθη.

Ἡμεῖς βεβαίως δὲν θὰ ἐλθῶμεν εἰς ἐπικουρίαν τῆς παρηνῆς συναδέλφου ὅ,τι ζητούμεν εἶναι ἡ ἀσφάλεια τῶν συμπολιτῶν μας.

Χαίρομεν δὲ, διότι καὶ ὁ κ. Βωτὺ ἀνομολογεῖ ὅτι ἡ ἀσφάλεια αὐτὴ εἶναι οὐχὶ μόνον κατ' ἀρχὴν ἐπιθυμητὴ ἀλλὰ καὶ πρὸς τὸ συμφέρον τῆς Ἑταιρίας.

Εἶναι ἀληθὲς ὅτι ἡ Ὀδὸς Φαλήρου, ἡ μέχρις ὀλίγων μέτρων πέραν τῆς Γεφύρας, ἠδύνατο νὰ εἶναι εὐρύτερα, διὰ νὰ μὴν ὑπάρχῃ ἐκ τῶν προτέρων οὐδεὶς φόβος δυστυχήματος.

Ἄλλ' ὅταν ὁ κ. Βωτὺ μετὰ τόσας πεποιθήσεως λαλῇ περὶ τῆς ἐλαστικότητος καὶ ἀτμομηχανῆς του, εἰς ἣν ἀποδίδει ἀθρότητα καὶ σφυροτότητα μικροῦ παιδίου, ἡμεῖς δὲν ἔχομεν ἢ νὰ τὸν πιστεύσομεν, καὶ νὰ εὐχθῶμεν ὅπως ἐπὶ τῶν νώτων τοῦ παιδίου αὐτοῦ ἢ μᾶλλον τοῦ κόκκου αὐτοῦ τοῦ κ. Βωτὺ δροσεροὶ δροσεροὶ καταβαίνομεν εἰς τὸ Φάληρον, ἀντικρῶζοντες τοὺς ἄλλους συναδέλφους, οἵτινες θὰ καταβαίνουν ἀστραπόβροστα διὰ τοῦ κ. Παρασκευαΐδου, ὅστις καὶ αὐτὸς εἶναι ἀκακὸν παιδίον, ὡς ἡ μηχανὴ τοῦ κ. Βωτὺ.

Ἡ Θεατρικὴ Βιβλιοθήκη Κωνσταντινουπόλεως ἐξακολουθεῖ συνεχῆς καὶ ἀκατάβλητον τὸ ἔργον τῆς. Κατὰ δεκα-

14 ΕΠΙΦΥΛΛΙΣ 14 Ο ΛΥΚΟΓΙΑΝΝΗΣ

(Συνέχ. ἰδ. ἀριθ. 436)

Ἡ Οὐρσούλα, ἡ γυναῖκα τοῦ ψωμαῖ, λέγει πῶς ἀνεγνώρισε τὸν ἄγριον καὶ λέγει πῶς εἶνε αὐτός, τὸν ὅποιον εἶδε πρὸ δύο ἐτῶν σ' τὸ Ἐπινάλ, εἰς ἓνα παράπηγμα γελωτῶποιῶν.

- Ἄ! ἀλήθεια ! Καὶ τὸ πιστεύουνε ;
- Τὸ πιστεύουνε καὶ μπορεῖ νὰναι καὶ ἀλήθεια !
- Πραγματικῶς, καὶ ἔτσι ἐξηγεῖται ἡ περιπλάνησίς του σ' τὰ βουνά μας.

— Ἔνας ἄγριος σ' τὴν Γαλλίαν, ἓνας σωστός ἀγριάνθρωπος, ποῦ ζῆ μέσα τὰ δάση μαζί μὲ τὰ ζῶα, τέτοιο πρᾶγμα κάνεις δὲν τὸ εἶδε ποτε, νουνά μου. (1)

— Τὸ πιστεύω. Μὰ ζεῦρες γιατί στέκονται αὐτοὶ ἐξω καὶ περιμένουν ;

(1) Τέσσαρα άτομα εὐρίθησαν ἐν Γαλλίᾳ, ζῶντα ἐν τελείᾳ ἀγρία.

— Ἐσέουν πῶς ὁ ἄγριος εἶνε σ' τὸ σπήτι σας, καὶ γιὰ τοῦτο ἐλπίζον πῶς θὰ ἐβῆγῃ ἢ ὄξου ἢ στὸ παράθυρο.

— Ἄ ! γι' αὐτὸ λοιπὸν δὲν πηγαίνουν σ' τὰ σπήτια τους ; λοιπὸν Ἰάκωβε, ἡ περιέργειά τους δὲν θὰ ἱκανοποιηθῇ. Σὺ τὸν εἶδες τὸν ἄγριον,

— Ὅχι, νουνά μου, δὲν ἤμουνα παρὼν ὅταν τὸν ἔφεραν

— Θέλεις νὰ τὸν ἴδῃς ;

— Ὁ ! ναι, νουνά μου.

— Δὲν θὰ φοβηθῆς ;

— Ἐγὼ δὲν φοβοῦμαι τοὺς λύκους τὸν χειμῶνα σὰν ἦνε πεινασμένοι καὶ θὰ φοβηθῶ ἕναν ἄνθρωπον ; ἀπεκρίθη γενναίως τὸ νεαρὸν παιδίον.

Ἡ Αἰκατερίνη ἐμειδίασεν, ἀμέσως δὲ παραμερήσασα ἐδείξεν αὐτῷ τὸν δασόβιον ἀκίνητον ἐπὶ τῆς ἐδρας του.

Ὁ Ἰάκωβος ἐρώτησε μὲν χωρὶς νὰ θέλῃ, ἀλλὰ δὲν ἐτόρμαξε. Πλησιάζας βραδέως τὸν ἄγριον, τὸν παρετήρησε σιγῆμας τινας καὶ ἐπειτα ἔλαβε τὴν χεῖρά του. Ὁ δασόβιος ἐπήδησεν ἐκ τῆς ἐδρας, ἠγγέθη ζωορώς καὶ προσήλωσεν ἐπὶ

καταστάσει ἐν τῷ μέσῳ τῶν δασῶν, γυμνὰ καὶ ἀγνωστῶν τὸ ἐμμελεῖν Ὁ συναδέλφος καὶ φίλος μου Ἰλίας Βερθεῖ, ἐν τῇ ἡλικίᾳ αὐτοῦ μυθιστορίᾳ « Ἀντωνία » ἀφηγεῖται ἀληθῆ ἱστορίαν ἀτυχοῦς νεαρῆς κόρης ἐγκαταλειφθείσης ἐν μικρῇ ἡλικίᾳ καὶ συλληφθείσης ἀγρίας, μετὰ παρελθούσιν πολλῶν ἐτῶν καθ' ἃ διήγαγεν ἀθλίαν ὑπαρξίν εἰς τὰ ὄρη τῶν Πυρηναίων.

πενθημερίαν περίπου ἐκδίδοι καὶ νέον δράμα ἐκ τῶν καλλιτέρων καὶ οἰκογενειακωτέρων. Αἱ πλείστα τῶν μεταφράσεων καλά· ἡ ἐκτύπωσις ὀραία, ἡ ἐπιμέλεια περὶ τὴν ἐκδόσιν ἀκαταπότητος. Χαίρεται κάνεις νὰ βλέπῃ τὰ ἔργα καὶ τέρπεται νὰ τὰ ἀναγινώσκῃ. Ἡ διεύθυνσις διὰ τοὺς βουλομένους παρὰ τῷ ἀξιότιμῳ ἐκδότῃ κ. Γ. Α. Ξανθοπούλου, (Κων)λιν Πέραν, Τυπογραφεῖον Παλαμάρη.

Ἐν Ἀμαρουσίῳ πάλιν κλοπή. Εὐτυχῶς ὁ κλέπτης, ἓνας λαιδωρικιώτης, συνελήφθη ὑπὸ τοῦ ἰδιοκτίτου τῆς οἰκίας, ὅπου εἰσῆλθε νὰ ἐνασκῆσῃ τὴν τέχνην του, Σπυρίδωνος Χωματιανοῦ. Ἐδῆγηθη δὲ εἰς Ἀθήνας ὑπὸ τοῦ ἀδελφοῦ του Διμητρίου Χωματιανοῦ. Δὲν πιστεύομεν ὅτι θὰ παρεντεθῇ καμμιά λαιδωρικιώτικη ἐπιτροπὴ διὰ ν' ἀπαλλαγῇ. Κύριε Κοσσονάκε, πρόσχε καλὰ τοὺς κλέπτας σου νὰ μὴ σοὺ τοὺς παίρουν οἱ κύριοι βουλευταί. Οἱ κλέπται σου εἶναι ἡ μόνη περιουσία σου. Πρόσχε τοὺς καλὰ.

Δὲν ἄρχομεν μόνον τὰ Γυμναστήρια· ἔχομεν ἀνάγκην καὶ συγγραμμάτων Γυμναστικῆς. Πρὸ καιροῦ εἶχεν ἐκδόσει τοιαῦτα ὁ κ. Πύργος Ἰδῶν τώρα καὶ ὁ κ. Φωκίανός ἀναγγέλλων Ἑφημερίδιον Γυμναστικῆς. Ἐκ τῆς ἀγγελίας φαίνεται ὅτι θὰ εἶναι πλήρες, διότι θὰ περιέχῃ καὶ ἀνατομίαν καὶ φυσιολογίαν καὶ ὑγιεινὴν τῆς Γυμναστικῆς. Διὰ τοῦτο ἐλπίζομεν ὅτι θὰ ὑποστηριχθῇ ὑπὸ πολλῶν, διότι αὐτὰ τὰ συγγράμματα ἕνεκα τῶν ἀπαραιτήτων ζυλογραφίων εἶναι δαπανηρότατα καὶ οἱ ἐργαζόμενοι ὑπὲρ τοῦ κοινῶ καλοῦ δὲν εἶναι ἀνάγκη καὶ νὰ χρεωκοπῶσι !

Ἡ μυστηριώδης ἀγγλοελληνικὴ ἑρμηνεία ὁ Ἑλληνικός

Χρόνος καὶ ὁ Ἑλικὸν ἐξακολουθεῖ τὴν ἐκδόσιν τῶν φύλων τῆς. Δημοσιεῖ δὲ ἐκλεκτὴν ὕλην καὶ ἄρθρα πολὺ ἐμβριθῆ καὶ πολὺ πρακτικὰ. Μᾶς ἤρσε πολὺ ἐν ἄρθρον τῆς περὶ συνομολογήσεως ἐμπορικῆς συνθήκης μεταξύ Ἀγγλίας καὶ Ἑλλάδος. Τὰ βλέπει αὐτὰ ὁ κ. Τρικούπης ; Ὑπάρχουν δημοσιογράφοι πολιτικώτεροι αὐτοῦ.

Ἐτελέσθησαν ἐν Πάτραις οἱ ἀρραβῶνες τοῦ καλλίστου καὶ ἀγαπητοῦ ἐν Ἀθήναις νέου κ. Γεωργ. Κανελλοπούλου, υἱοῦ τοῦ ἐν Κορίνθῳ μεγαλοκτηματίου κ. Εὐθ. Κανελλοπούλου, μετὰ τῆς δεσποινίδος Πηνελόπης Καλαμογδάρτη.

Ἐξεδόθη ἐν ἰδιαιτέρῳ φυλλαδίῳ ὁ πανηγυρικός τοῦ κ. Ἰγνατίου Μοσχάκη εἰς τὴν ἐπέτειον τοῦ διδασκαλικοῦ Σολόγου. Εἶναι πανηγυρικός τοῦ Εὐαγγελίου, μετὰ τῆς διακρινούσης τὸν γράψαντα στομυλίας.

Συγχαίρομεν τὸν κάλλιστον νέον κ. Διον. Ἰατροῦ διὰ ἐπιτυχίας του ἐν τῇ νομικῇ σχολῇ διδασκαλικῆς ἐξετάσει. Τῷ εὐχόμεθα τὴν αὐτὴν ἐπιτυχίαν καὶ ἐν τῇ πρακτικῇ τῆς ἐπιστήμης του ἐξασκήσει.

ΤΟ ΜΗ ΧΑΝΕΣΑΙ ΠΑΝΤΟΥ

Ἡ ἀρχηγὸς τῶν τελευταίων διαδηλώσεων τῶν Παρισίων ἔργατων, τῶν χωρὶς ἐργασίας, οἵτινες κατὰ χιλιάδας διήλ-

τοῦ προσώπου τοῦ Ἰακώβου τοὺς ἀπαστράπτοντας ὀφθαλμούς του. Βραχνοὶ φθόγγοι ἐξῆλθον τοῦ ἄρουγγός του, αἱ κόραι τῶν ὀφθαλμῶν του διεστάλσαν, τὸ βλέμμα του προσέλαθεν ἐκφρασίην γλυκεῖαν, διαχυθεῖσαν καθ' ὅλην τὴν φυσιογνωμίαν του, καὶ τὸ μέτωπόν του ἐφαιδρύνθη. Τί ἐσκέπτετο ; Ὅποιον νέαν καὶ ἀγνωστον ἐντύπωσιν ὑφίστατο ; Τοῦτο ἀδυνατούμεν νὰ τὸ ἐξηγήσωμεν. Ἄλλ' αἴφνης λυγμὸς ἐξέφυγεν ἀπὸ τοῦ στόθους του καὶ νέα πυκνὰ δάκρυα ἀνέβλυσαν ἀπὸ τῶν ὀφθαλμῶν του.

- Κλαίει, νουνά, κλαίει ! ἀνέκραξεν ὁ Ἰάκωβος ὑπὸ προφανοῦς συγκινήσεως καταληφθείς.
- Αὐτὸ κἀμνεῖ, ἀφότου εἶνε ἐδῶ.
- Πῶς μὲ βλέπει ! σὰν νὰ μοῦ ζητῇ κἀνένα πρᾶγμα.
- Ἐσέρω ἐγὼ τί σὲ ζητεῖ.
- Πρέπει νὰ τοῦ τὸ δώσωμεν.
- Ὅχι ἀκόμη.

— Διὰ τί ;

— Περιμένω νὰ νυκτώσῃ καὶ νὰ φύγουν αὐτοὶ ποῦ στέκονται μπροστά στὸ σπήτι.

Ὁ ἄγριος σκώθηκεν, οἱ ὀφθαλμοὶ του ἀπέλαμψαν διὰ μέσου τῶν δακρύων, ὅτε δραξάμενος τοῦ βραχίονος τοῦ Ἰακώβου διὰ τῆς μιᾶς χειρὸς, διὰ τῆς ἄλλης τῷ ἔδειξε τὸ παράθυρον μετ' ἀποτόμου κινήσεως.

— Δὲν καταλαμβάνω, εἶπε θλιβρώς τὸ παιδίον.

— Ἐγὼ ὅμως καταλαμβάνω, ἐπιθύρσειν ἡ Αἰκατερίνη. Ὁ ἄγριος κατεθίβασε τοὺς βραχίονας μετ' ἀποθαρρύνσεως, ἔσεισε τὴν κεφαλὴν, ἐξέβαλε σπαρακτικὸν στεναγμὸν, ἐπανεκάθησε, καὶ τὸ πρόσωπον στηρίζας ἐπὶ τῶν χειρῶν του ἐπανελάβε τὴν ἀκίνησίαν του ἄλλ' ἐκ τῆς ἐξογκώσεως τοῦ στόθους του κατάδηλοι ἐγένοντο οἱ λυγμοὶ του.

Ἡ Αἰκατερίνη προσεκάλεσε τὸν Ἰάκωβον νὰ καθίσῃ πλησίον τῆς καὶ ἤρξαντο νὰ συνδιαλέγονται σιγανῇ τῇ φωνῇ, ὡς νὰ ἐροδοῦντο μὴ ταράξωσι τοὺς διαλογισμοὺς τοῦ ἄγρίου. Ἡ νύξ ἐπέληθεν, οὕτω δὲ κεκμηκότες νὰ περιμένωσι καὶ προσκληθέντες ἐπίσης διὰ τὸ δεῖνόν των, οἱ περιέργοι ἀπεσῦρθησαν ὀλίγον κατ' ὀλίγον, μερικῶν πλέον ἀτόμων μεινάντων ἔμπροσθεν τῆς οἰκίας.

- Ἰάκωβε, εἶπεν αἴρνης ἡ Αἰκατερίνη, θὰ μὲ βοηθήσῃς σὲ μὲν δουλειά.
- Ἐκεῖνος τὴν παρετήρησε μετ' ἐκπλήξεως.
- Ναι, ἐξηκολούθησεν, ἐκεῖνο τὸ ὅποιον θὰ ἔκαμον μόνον, θὰ τὸ κάμωμεν μαζί.
- Τί θὰ κάνομε, νουνά ;
- Θὰ δώσωμαι αὐτοῦ τοῦ κακομοῖρη ὅ,τι μᾶς ζητᾷ.
- Τί ζητᾷ ;
- Νά, τὴν ἐλευθερίαν του.

αν τὰς ὁδοὺς ζητοῦντες ἐργασίαν καὶ ἄρτον, εἶναι ἡ γνωστὴ Λουίζα Μιχάλλαινα, ἡ ἰδίᾳ ἥτις εἶχε συμβουλευομένη τὴν ἀπεργίαν τῶν γυναικῶν . . . εἰς τοὺς ἄνδρας των.

Αὕτη ἔχει μιὰ μητέρα ἥτις κατ' οὐδένα τρόπον ἀσπάζεται τὰς ζεβρακώτους ἰδέας τῆς.

Εἰς ἀνταποκριτὴς τῆς γαλλικῆς Πατρίδος ἐλαβε συνέντευξιν μετ' αὐτῆς.

Ἐνῶ αὕτη λοιπὸν ἐδικαιολογεῖτο ὅτι ἐπειδὴ ἐργάζεται χωρὶς ἐργασίαν ἕκαστον διαδῆλωσιν ὦφειλεν αὐτῇ νὰ εἶναι μαζί τους, καὶ ὅτι τίποτε ἄλλο δὲν ἐζήτησαν εἰμὴ ἄρτον καὶ ἐργασίαν, ἡ μητέρα διακόπτουσα ἀπέναντι τοῦ ἀνταποκριτοῦ ἐφώνησεν :

— Αὐτὰ εἶναι κακοῦθιαι !

Νέον εἶδος παραπετάσματα :

Ὁ συρμὸς ἐπεκράτει ἐν Παρισίοις χρωματισμένων ὑελωμάτων, με' ωραίας γοθθικὰς ἰχθυογραφίας ἢ τῆς Ἀναγεννήσεως εἰκόνας.

Αὐτὰ ἐκόστιζαν πολύ.

Τὰ Μεγάλα Καταστήματα τοῦ Λούβρου ἐφεύρον παραπετάσματα ἐκ Μουσουλίνης ἀναπαριστώντα τοιαῦτα σχέδια ὑελωμάτων.

Παρακαλοῦμεν τὰ Ἐμπορικά νὰ φέρουν κ' ἐδῶ. Εἶνε περίεργον ὅτι ἐδῶ, ποὺ ἔχομεν τὸν ἥλιον σχεδὸν ἐχθρὸν τὸ θέρος, οἱ κύριοι ἔμποροι δὲν φέρουν ποικιλίας χρωματισμένων παραπετασμάτων καὶ μᾶς παραπέμπουν ὅλους εἰς τὸ πληκτικὸν σκοτεινίσμα τῶν γριλλῶν.

Διὰ τοὺς φιλοπαρισίους μας, τοὺς φαναριώτας μας, τοὺς

φαναριωτίζοντας καὶ τοὺς μαϊμουδιζοντας ἀναγγέλλομεν, ὅτι ἡ λέξις σίκ (chic) ἀντικατεστάθη διὰ τοῦ pchutt (παιούτ).

Δὲν λέγουσι πλέον ἡ γυναῖκα αὐτῆ ἔχει σίκ· εἶναι ντυμένη σίκ· τρώγει σίκ· κοιμάται σίκ· ἀλλὰ ἡ πεταλουδίτσα αὐτῆ εἶναι παιούτ· τὸ στήθος τῆς εἶναι παιούτ· ὁ ὕπνος τῆς εἶναι παιούτ, κτλ.

Ἄρπάτέ το λοιπὸν, γευθῆτέ το, φάτέ το καὶ μετρησεύετε σας.

ΟΙ ΜΑΛΤΕΖΟΙ ΤΟΥ ΤΡΙΚΟΥΠΗ

(ἐπὶ τῆ εὐκαιρίᾳ τοῦ φόρου ἐπὶ τοῦ καπνοῦ καὶ τοῦ σιγαρογράφου)

Κάτω τὸ σιγαρόχαρτο τὸ φορολογημένο, ὁ σιρ-Τρικούπης ἔλληνα δὲν θέλει χτικισμένο.

Βλάπτει τὸ σιγαρόχαρτο τοῦ ἔθνους τὴν κοιλίαν, κ' ἐκφράζει ὁ σιγαριστὴς αὐθάδειαν ἀχρεῖαν.

Ὁ μέγας Ἀναμορφωτὴς ἤρασθη τὴν Μελίταν,

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΣΥΝΤΑΚΤΗΝ

Ἐν τῷ φύλλῳ τῆς περελθούσης Πέμπτης τῆς ἐφημερίδος σας ἐδημοσιεύθη διάφορον περὶ τῆς Ἐταιρίας τοῦ Ἴπποσιδροδρομοῦ Ἀθηνῶν, εἰς ὃ σπεύδω ν' ἀπαντήσω.

Ἡ Ἐταιρία τῶν Ἴπποσιδροδρομῶν, ζητοῦσα νὰ τῆ ἐπιτραπῆ νὰ ἔρχονται μέχρι τῶν στόλων τοῦ Ὀλυμπίου διὸς αἱ ἄμαξαι αὐτῆς δι' ἀτμομηχανῶν, πράττει τοῦτο χάριν τοῦ καθόλου συμφέροντος τοῦ κοινου καὶ πρὸς εὐκολίαν καὶ κανονικὴν λειτουργίαν τῆς ὑπηρεσίας.

Ἡ Ἐταιρία ἡμῶν οὐδεμίαν ἐξαιτεῖται χάριν, ἀλλ' ἀπλῶς ζητεῖ νὰ τῆ παραχωρηθῆ τὸ πανταχοῦ ἀλλαγῶ παραχωρούμενον ἂν δὲ προσέβλεπεν ὅτι θὰ ὑπῆρχε καὶ ὁ ἐλάχιστος κίνδυνος τῆς ἀτυχεῖας ἐν γένει, πρῶτη αὐτῆ ἠθέλε παραιτηθῆ τῆς χρήσεως ἀτμομηχανῶν, καὶ τοῦτο πρὸς ἴδιον αὐτῆς συμφέρον, διότι κρίνουσα τὴν ἀπέναντι τοῦ στρατιωτικοῦ νοσοκομείου ὁδὸν ὑπὲρ τὸ δέον στενήν, ἐδᾶπάνησεν 25,000 φράγκων εἰς ἀγοράν γηπέδου πρὸς εὐρύσιν αὐτῆς εἰς 10 μέτρα, τουτέστι τὸ διπλάσιον τοῦ προτέρου αὐτῆς πλάτους.

Τὰ ἐκ τῶν Ἴπποσιδροδρομῶν προερχόμενα δυστυχήματα εἶνε ἀπείρωσ ἑσπαιότερα τῶν ὑπὸ τῶν κοινῶν ἄμαξῶν προξενουμένων. Καὶ ἂν ἀπὸ ἐνὸς ἔτους δύο θύματα ἀριθμῆ ὁ Ἴπποσιδροδρομος, καὶ οὐχί τέσσαρα, ὡς λέγει τὸ Μὴ Χάνεσαι, ταῦτα ἀποδοτέα εἰς τὴν ἀπροσεξίαν αὐτῶν τούτων τῶν θυμάτων. Περὶ δὲ τῶν τραυματιῶν, περὶ ὧν ὁμιλεῖτε, οὐδὲν γινώσκωμεν. Ἐὰν ὁ συντάκτης τοῦ Μὴ Χάνεσαι πρὶν ἢ γράψῃ ἐλάμβανε τὸν κόπον νὰ παρευρεθῆ εἰς τινὰ τῶν δοκιμῶν τῶν ἀτμομηχανῶν, θὰ ἤδυνάμην νὰ τῷ ἀποδείξω ὅτι ὁ χειρισμὸς τῶν ἀτμομη-

κ' ἐμπρός τοῦ σιγαρίζοντα δὲν θέλει τὸν πολίτην.

Λοιπὸν ἡ Ἐξοχότης τοῦ ἡ σοβαρὰ δὲν παίζει· Τὸ θέλει ! καὶ ὀφείλομεν νὰ γίνωμεν Μαλτέζοι.

Πρὶν καταντήση τοῦ Λαοῦ πλευρίτης τὸ συνάχι, τοῦ βάζει φορολογικὰ ἐκδόρια ἔς τὴν ῥάχην.

Τὸν κακοστομαχῆσαντα Λαὸν φρονεῖ θὰ σώσῃ, ἂν με' τὰ καθάρσια τὴν τσέπην του κενώσῃ.

Κτηνίατρος περιφρησός, τάχα πρὸ δύο χρόνων δὲν ἀνεδείχθ' εἰς τὴν Βουλὴν φορολογῶν τὸν ἄνον ;

Κάτω τὸ σιγαρόχαρτον ! καὶ με' τὴν τσιμπουκάκιαν κτυπάτε τ' Ἀναμορφωτοῦ, Μαλτέζοι, παλαμάκιαν.

Συνοδινός

Ἡ Αἰκατερίνη ἐλαβε καὶ πάλιν ἀνά χεῖρας τὸ κηρίον καὶ βαδίζουσα ἐμπρός ἵνα φωτίξῃ, ἤνοιξεν ἀλληλοδιαδόχως πολλὰς θύρας. Ὁ ἄγχιος ἀφῆκε νὰ τὸν ὀδηγήσιν ὡς παιδίον, οὕτω δὲ καὶ οἱ τρεῖς ἐξῆλθον τῆς οἰκίας διὰ τῆς πρὸς τὸν κῆπον ἀγοῦσης ὀπισθίας θύρας. Ἡ Αἰκατερίνη ἐσβυσε τὸ κηρίον καὶ ἀφῆκεν αὐτὸν ἐπὶ λιθίνης βαθμίδος, σιωπηλοὶ δὲ ἠκολούθησαν σκοτεινὴν τινὰ δεινροφυτεῖαν καὶ ἐφθασαν μέχρι τῆς ἀκρας τοῦ κήπου. Ἡ νύξ ἦτον ἀστερολαμπής, πρὸς ἀνατολὰς δὲ ἡ σελήνη ἀνέτελλε διαχέουσα τὴν ἠδεῖαν αὐτῆς λάμψιν ἐπὶ τῆς κοιλάδος, ἐνῶ αἱ τελευταῖαι τοῦ διοντος ἡλίου λάμψεις ἐφώτιζον τὰς κορυφὰς τῶν ὄρεων καὶ ἰδίᾳ τὸν στακτόχρουν γήλορον, ὅστις ὀρθροῦμενος ὑπεράνω τῆς ἄλυσσου τῶν ὄρεων ἀποκόπτει ἀποτόμως τὸν ἡμιφώτιστον τοῦ οὐρανοῦ ὀρίζοντα. Ὁ Ἰάκωβος ἐπέθηκε τὴν χεῖρα ἐπὶ τῶν ὤμων τοῦ ἀγρίου καὶ, δεικνύων αὐτῷ τὸ δάσος τῷ εἶπε :

— Νά.

Ὁ δασόβιος ὡσεὶ ἠνόνησε τὰ συμβαίοντα, ἠγέρθη, τὸ φωτεινὸν βλέμμα του περιέβαλεν ὀλόκληρον τὸν ὀρίζοντα καὶ εἶτα προσήλωσε τὸ βλέμμα του ἐπὶ τῆς φωτιζομένης κορυφῆς τοῦ φαίου γηλόρου. Τότε ἀνέπνευσεν ἐλεύθερα καὶ ἔρξατο τρέμων ὡς κάλαμος κινούμενος ὑπὸ τοῦ ἀνέμου.

— Εἶσαι ἐλεύθερος, πῆγαινε, πῆγαινε, ἐπανελάθει ὁ Ἰάκωβος, συνοδεύων τοὺς λόγους του δι' ἐκφραστικῆς κινήσεως. Ὁ ἀγριάνθρωπος δὲν ἐνόησεν ἢ ἀμφέβαλλεν ἔτι, διότι

ἔστη ἀκίνητος, τοὺς ὀφθαλμοὺς ἔχων προσκλωμένους ἐπὶ τοῦ γιγαντώδους βράχου.

— Ὁ φράκτης εἶνε ἕψηλός καὶ πυκνός, εἶπεν ὁ Ἰάκωβος.

Ἡ Αἰκατερίνη τοῦ ἐδειξε κλίμακά τινα, ἦν λαθὸν τὸ παιδίον ἐστήριξεν ἐπὶ τοῦ φράκτου. Ὁ ἄγχιος ἐξέβαλε κρυγὴν χαρᾶς, βλέπων τὴν κλίμακα, ἥτις τῷ ἐξήγει τὰ πάντα. Ὁρῆσθε λοιπὸν πρὸς τὴν κλίμακα, ἀλλ' ἐσταμάτησεν ἀποτόμως, ὡσεὶ πρόσκομμά τι παρενετέθη ἐνώπιόν του, καὶ ἐπανῆλθεν εἰς τὰ ὀπίσω βραδέως. Ἠσθάνετο ὅτι ἡ ἀγχιόστια εἶνε κακὸν πρᾶγμα, αἰσθημα δέ τι, οὐ τὸ ὄνομα ἠγνόει, ἡ εὐγνωμοσύνη, ἐπανήγαγεν αὐτὸν ἐνώπιον τῆς κυρίας Βαγιάν καὶ τοῦ Ἰακώβου. Ἀπαντα τὰ αἰσθηματὰ προέρχονται ἐκ τῆς καρδίας, ἡ δὲ καρδία πάλαι ἐξίσου ἐν τῷ στήθει τοῦ τε ἀγρίου καὶ τοῦ πεπολιτισμένου ἀνθρώπου. Λαθὸν τὴν χεῖρα τῆς συζύγου τοῦ δημάρχου, ἠσπᾶσθη αὐτὴν, τοῦθ' ὕπερ ζωηρῶς συνείκησε τὴν ἐξαιρετον γυναῖκα. Ὑπέκωκεν εἰς τὴν ὄψη τῆς καρδίας του, ὁ ἄγχιος ἐξεπολιτίζετο. Εἶτα ἐλαβε τὰς χεῖρας τοῦ Ἰακώβου καὶ μετὰ συγκινήσεως, ἐσφιγγεν αὐτάς ἐντὸς τῶν ἰδικῶν του, μεθ' ὃ, ἀποτίσας τὴν ὀφειλήν του, ἐπήδησεν ἐπὶ τῆς κλίμακας, ἥτις ὑπὸ τὸ βάρος τοῦ σώματός του ἐδυσθίσθη ἐν τῷ φράκτῃ.

(Ἀκολουθεῖ)

- Πῶς ! καὶ θέλετε σεις ;
- Νὰ τὸν ἀφῆσω νὰ φύγῃ νὰ πάῃ σ' τὰ δάση του, ἐκεῖ ποὺ τὸν συνέλαβον σήμερα τὸ πρωῒ.
- Καὶ ὁ νουνός, ἐπειτα, τί θὰ πῆ ;
- Κι' ἐγὼ δὲν ξέρω, ἀλλὰ τὸν λυποῦμαι τὸν κακόμοισρον.

- Ὁ νουνός θὰ θυμώσῃ.
- Πιθανόν.
- Θὰ λυπηθῆ.
- Καὶ οἱ δύο μαζί θὰ τὸν καθυψώσωμεν.
- Νὰ τοῦ ποῦμε πῶς μονάχος του μᾶς ἐφυγε.
- Ἰάκωβε, ἡ συνειδήσίς μου μοῦ λέγει, ὅτι κάμνομε μίαν καλὴν πράξιν· νὰ μὴ ποῦμε λοιπὸν ψεύματα, νὰ ποῦμε τὴν ἀλήθειαν.

- Ναι, νουνά μου, ναί. Καὶ γιὰ νὰ μὴ θυμώσῃ μαζῆ σας ὁ νουνός μου, ἐγὼ μονάχος μου θὰ τὸν κάμω νὰ φύγῃ.
- Καλὰ, Ἰάκωβέ μου. Ἄ ! εἶσαι ἐξυπνος, πολὺ ἐξυπνος, ἀλλὰ ἐγὼ δὲν σ' ἀφῆνω μονάχο.
- Ἐπλησίασε πρὸς τὸ παράθυρον καὶ παρετήρησεν ἐν τῇ ὁδῷ.

— Τέλος πάντων, εἶπε, μόλις πεντε ἢ ἐξ ἕμειναν πλέον, ἐπειτα εἶνε ἀρκετὰ σκοτεινὰ ὥστε θὰ μπόρῃ νὰ φύγῃ τώρα χωρὶς νὰ τὸν ἴδῃ κανένας.

Ἄναψε κηρίον, ἔνευσεν εἰς τὸν βαπτιστικὸν τῆς νὰ τὴν περιμένῃ καὶ ἐξῆλθε τῆς αἰθούσης, ἐπανῆλθε δὲ μετ' ὀλίγας στιγμᾶς φέρουσα μεγάλο κομμάτι ψωμί καὶ ἐντὸς πινακιδίου τὰ ἀπομεινάρια τοῦ γεύματος, μισθὸν ἄρτου καὶ μίαν μεγάλην μερίδα μοσχάρι. Ὁ ἄγχιος ἐπὶ μᾶλλον ταρρασσομένος καὶ θορυβοῦμενος, πρὸ πάντων ἀφύτου εἶχεν ἐπέλθει ἡ νύξ, ἠκολούθει μετὰ μεγάλης ἀγωνίας τὰς κινήσεις τῆς συζύγου τοῦ δημάρχου, μετ' ἀπορίας βλέπων αὐτὴν πληροῦσαν τὰ θυλάκιά του τροφῶν καὶ θέτουσαν εἰς αὐτὰ ἄρτον, φιάλην οἴνου, κρέατα, σάκχαριν, καὶ πολλὰ κουτῖα σοκολάτας.

— Θὰ τῷ ἐδίδα καὶ χρήματα, ἐσκέπτετο, ἡ Αἰκατερίνη ἐφ' ὅσον ἐπλήρου τὰ θυλάκιά του, με' ὅτι περιέπιπτον εἰς χεῖράς τῆς, ἀλλὰ τί θὰ τὰ κάμῃ ;

— Ὅτε ἐφόρτωνεν ἐπαρκῶς τὸν ξένον τῆς καὶ ἦτον ἀδύνατον πλέον νὰ θέσῃ τι εἰς τὰ θυλάκιά του— ἡ γενναῖος γυνὴ θὰ ἐπέθυμει νὰ τοῦ δώσῃ ἂν μπόρῃσεν νὰ τὰ μεταφέρῃ πάντα τὰ ἐν τῇ οἰκίᾳ, —εἶπε πρὸς τὸν Ἰάκωβον :

— Γρήγορα, γιὰτὶ ἡ ὥρα εἶνε ἐπτά, καὶ ἀπὸ στιγμῆς εἰς στιγμήν μπόρῃ νὰ ἐπιστρέψῃ ὁ νουνός σου.

— Νάνοιξωμε τὸ παράθυρο ;

— Ὅχι, γιὰτὶ θὰ τὸν ἴδωσιν ἂν περάσῃ εἴτε ἀπὸ κεῖ εἴτε ἀπ' τὴν πόρτα τοῦ δρόμου. Πάρε τον ἀπ' τὸ χέρι καὶ ἀκολούθα με.

χανών τῆς ἡμετέρας Ἑταιρίας, τοῦ τελειοτάτου συστήματος εἶνε τοσοῦτον εὐκόλος καὶ ἡ ἀναστολή τῆς πορείας αὐτῶν τοσοῦτον ἀκαριαία, ὥστε εἶνε ἀδύνατον νὰ συμβῇ τι διότι ἡ πορεία τῆς ἀτμομηχανῆς δύναται νὰ κανονισθῇ ἀναλόγως τῆς ταχύτητος τοῦ βήματος μικροῦ παιδίου.

Ἐάν πράγματι ὑπῆρχον τὰ ἄτοπα καὶ οἱ κίνδυνοι, τοὺς ὁποίους ἀναγράφει τὸ *Μη Χάνεσαι*, ἐξ ἁπαντος ἡ πόλις τοῦ Ἀμβούργου δὲν θὰ ἐπέτρεπεν εἰς ἀμαξοστοιχίας, συγκειμένας ἐκ τριῶν καὶ τεσσάρων ἀμαξῶν συρομένων ὑπὸ ἀτμομηχανῆς, νὰ ἐρχονται εἰς τὸ κέντρον τῆς πόλεως, διερχόμεναι ὁδοῦ 8—9 μέτρων πλάτους, καὶ νὰ σταθμεύωσιν ἀπέναντι τῆς θύρας τοῦ Χρηματιστηρίου, ἐνθα εὐρίσκονται ἐνίοτε τέσσαρες ταυτοχρόνως ἀμαξοστοιχίαί, διότι αἱ ἀφίξεις καὶ αἱ ἀναχωρήσεις γίνονται κατὰ πέντε λεπτά τῆς ὥρας. Καὶ ὅμως τὸ Ἀμβούργον εἶνε πόλις ἑκατὸν πενήκοντα χιλιάδων ψυχῶν, εἰς τῶν πρώτων λιμένων τῆς Γερμανίας, ἀνήκουστος δὲ ἡ ἐμπορικὴ αὐτοῦ κίνησις. Ἐνῶ δὲ ἀπὸ πενταετίας εἶνε εἰσηγμένη ἡ διὰ τοῦ ἀτμοῦ συγκοινωνία, οὐδὲν ἠκούσθη ποτὲ παράπονον, οὐδὲν δυστύχημα ἐγένετο.

Ἐν Στρασβούργῳ ἀπὸ πενταετίας καὶ πλέον οἱ ἵπποσιδηρόδρομοι κινούνται δι' ἀτμοῦ· ὡσαύτως δὲ ἐν Ριμπωβίλλῃ, Μυλχούζῃ, Κάσσελ, Φλωρεντίῃ, Νεαπόλει, Μιλάνῳ, Ἀλεξανδρείᾳ (τῆς Ἰταλίας), Ἀμστελδάμῳ, Χάγη, Ροττερδάμῃ, Λιέγη, Σαρλεροά, Βαλλενσιένη, Κλερμόν-Φερραίν καὶ λοιπά. Ἐν ἀγίῳ Στεφάνῳ, πόλει τῆς Γαλλίας πολυανθρωποτάτῃ (ἐχούσῃ 56 χιλιάδας κατοίκων) βιομηχανικωτάτῃ, καὶ ἐν ἧ εἶνε μεγίστη κίνησις ἐργατῶν, ὑπάρχει ἵπποσιδηρόδρομος δι' ἀτμοῦ, ἰδρυμένος ἐν τῇ κυριωτάτῃ ὁδῷ, ἧτις ἔχει πλάτος μὲν 7 μέτρων καὶ εἴκοσιν ἑκατοστῶν, μῆκος δὲ 6,300 μέτρων, αἱ ἀμαξοστοιχίαί διασταυροῦνται κατὰ δέκα λεπτά τῆς ὥρας. Ἡ Ὀλλανδία διασχίζεται ὑπὸ ἀτμοκινήτων ἵπποσιδηρόδρομων, δι' ὧν συνδέονται καὶ συγκοινωνοῦσι πλεῖστα ὅσα χωρία κείμενα μακρὰν τῶν σιδηροδρομικῶν γραμμῶν. Καὶ ἐν τούτοις οἱ Ὀλλανδοὶ ὡς καὶ οἱ Γερμανοὶ εἶνε ἄνθρωποι θετικοὶ καὶ οὐδόλως σπεύδουσι νὰ φρονεθῶσι πρὸς χάριν τῶν ἐταιριῶν τῶν ἵπποσιδηρόδρομων. Ἡδυνάμην δὲ νὰ παραθέσω ὑμῖν ἑκατοστῶν παραδειγμάτων, ἀλλὰ νομίζω ὅτι ἀρκοῦσι τὰ ρηθέντα, καὶ ὅτι δύναται τις νὰ κάμῃ ἐν Ἀθήναις, πόλει φιλοπροόδῳ, ὅ,τι κάμνουσι πανταχοῦ ἀλλαγῶν καὶ ὅ,τι εἶνε καθιερωμένον ὑπὸ τῆς ἐπιστήμης καὶ τῆς πείρας.

Διὰ πληρεστέρας πληροφορίας δύνασθε νὰ συμβουλευθῆτε τὸ περὶ Ἴπποσιδηρόδρομων καὶ ἀτμοσιδηρόδρομων σύγγραμμα τοῦ Challot, ἀρχιμηχανικοῦ τοῦ ὑπουργείου τῶν Δημοσίων Ἔργων ἐν Γαλλίᾳ, ὅπου θέλετε ἶδει ἐν σελ. 93, ὅτι ἡ Διεύθυνσις τῶν ὁδῶν καὶ Γεφυρῶν ἀπαιτεῖ ὡς ἐλάχιστον πλάτος 7 μ. 15 ἑκατ. μεταξύ τῶν πεζοδρομίων, διὰ τὰς ὁδοὺς τὰς ὁποίας μέλλει νὰ διέλθῃ ἵπποσιδηρόδρομος.

Τὸ *Μη Χάνεσαι* παραθέτει ἄρθρον τι τοῦ Σαριβαρή, οὗ δὲν θ' ἀμφισβητήσω τὴν ἀξίαν· ἀλλὰ τί θαυμαστόν ἐάν ἐν μεγαλοπόλει, ὁποῖοι εἶνε οἱ Παρίσιοι, εὐρέθῃ ὅτι ἦτο ἄτοπον νὰ ἐπιτραπῇ εἰς τὸν Ἴπποσιδηρόδρομον νὰ διέρχηται διὰ δύο τινῶν ὁδῶν. Τὸ *Μη Χάνεσαι*, δικαίως καὶ ἐλλόγως φερόμενον, ὥφαιλε νὰ ὀνομάσῃ τὰς ὁδοὺς, δι' ὧν διέρχεται ὁ Ἴπποσιδηρόδρομος.

Ἐχομεν ἀνά χειρας τὴν ἀπόδειξιν, ὅτι ἡ διὰ τοῦ ἀτμοῦ γραμμὴ μεταξύ τῆς Πύλης τοῦ Ἀστέρος καὶ τῆς Κουρμπεθῶ δὲν κατηργήθη, ἀλλὰ ἡ δι' ἀτμομηχανῆς κίνησις διεκόπη προσωρινῶς ἕνεκα τῆς κακῆς καταστάσεως τῶν

ὁδῶν, ὧν τὸ ἐλαττωματικὸν σύστημα ἐστηρίζετο ἐπὶ ζυλί-νων δοκῶν.

Ἀεῖποτε ἀνεγνωρίσθη ἡ ἀλήθεια, ὅτι ἡ ὑπερσία τῶν Ἴπποσιδηρόδρομων ἐκτελεῖ ἐν ταῖς ὁδοῖς ἀστυνομικὰ καθήκοντα, ἀναγκάζουσα τὰς κοινὰς ἀμάξας νὰ βαδίζωσι καθ' ὀρισμένην τάξιν καὶ οὐχὶ ἀτάκτως καὶ ὡς ἔτυχε καὶ παρὰ τὴν γραμμὴν, ὡς συμβαίνει τοῦτο πρὸς μεγίστην ζημίαν τῶν διαβατῶν.

Ἐάν ἠθέλομεν ν' ἀκολουθήσωμεν τὴν λογικὴν τοῦ *Μη Χάνεσαι*, δὲν ἔπρεπε νὰ ὑπάρχωσι σιδηρόδρομοι ἐπιχώριοι καὶ διεθνεῖς, δὲν ἔπρεπε νὰ κατεργάζονται οἱ ἄνθρωποι τὸν σίδηρον κτλ., οὐδὲ μεταλλεῖα νὰ ὑπάρχωσι, διὰ τὸν λόγον ὅτι ἐνίοτε αἱ βιομηχανίαί αὐταὶ γίνονται παραίτιοι τραυματισμοῦ ἢ καὶ θανάτου τῶν ἐν αὐταῖς ἐργαζομένων.

Ἀποτεινόμενος εἰς τὴν εὐθυκρίσιαν καὶ τὴν ὀρθοφροσύνην τοῦ συντάκτου τοῦ *Μη Χάνεσαι*, ὅστις παρεσύρθη ἰσως πέραν τοῦ δέοντος ἀποβλέπων εἰς σκοπὸν βεβαίως ἐπαινετὸν μὲν, ἀλλ' ἄγαν ὑπερβολικῶς, ἐλπίζω ὅτι θὰ ἐπανορθώσῃ τὸ ἄρθρον του, ὅπερ δύναται νὰ μᾶς ζημιώσῃ παρὰ τῆ κοινῆ γνώμῃ, ἄδικον ὄν πρὸς Ἑταιρίαν ἰδρυθεῖσαν ἐνταῦθα καὶ πράξασαν πᾶν ὅ,τι ἦτο δυνατόν πρὸς ἐκπλήρωσιν τῶν προσδοκιῶν τοῦ κοινοῦ, καὶ ἧτις συμπτρᾶττει εἰς τὴν εὐθυκρίσιαν καὶ τὴν ἀνάπτυξιν τῆς πρωτεύουσῃς, διευκολύνουσα τὰς σχέσεις ἐν τε τῇ πόλει καὶ τοῖς πέριξ αὐτῆς.

Δέξασθε, κύριε συντάκτα, τὰς ἐνθέρμους προσήσεις μου.

Ὁ διευθυντὴς τῶν Ἴπποσιδηρόδρομων

B. WAUTHY

ΚΑΡΑΜΕΛΕΣ

Πάλιν ὁ μικρὸς Γῶγος :

Ἐνῶ ἐκάθηντο εἰς τὸ πρόγευμα, παρατηρεῖ τὴν μητέρα του μετὰ προσοχῆς (ἧτις κατ' ἐκείνην τὴν ἡμέραν εἶχε ψιμυθιωθῆ ὑπὲρ τὸ δέον) ἐρωτᾷ :

— Μπατπᾶ ! γιατί τῆς μαμᾶς τὸ μούτρο εἶναι ἄσπρο σὰν τὸ πιάτο καὶ τὰ χέρια τῆς μαύρα σὰν τὸ τζουκάλι ;

Καὶ ὁ ἀγαθὸς πατὴρ :

— Γιατί, παιδί μου, ἡ μαμὰ σου τὸ μούτρο τῆς μονάχα βλέπει 'ς τὸ καθρέφτη.

— Μωρὲ χρόνια καὶ κειροὺς ἔχω νὰ σὲ δῶ . . . Λοιπὸν, πῆρες διαζύγιο ;

— Διαζύγιο ; . . . Ἄ ! μπᾶ !

— Ὅστε τὰ συμβίβασες μὲ τὴ γυναῖκά σου ;

— Καλὲ, πέθανε !

ΑΝΑΠΟΦΕΥΚΤΟΝ ΠΑΣΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ

ΟΙΝΟΙ

ΑΔΕΛΦΩΝ ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ

(Ὁδὸς Σταδίου κάτωθεν τῆς οἰκίας Λύτσεια)